Αἱ βροχαὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν προεκάλεσαν, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν, νέας πλημμύρας. Οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἀσυγκίνητοι. Ἐξέλιπε τελείως ἡ συμπόνοια πρὸς τοὺς δοκιμαζομένους;

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Δὲν ἐπιτρέπεται, ἀπὸ πολλὰς ἐπόψεις, νὰ παραταθῇ ἡ ἀπεργία τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ προσωπικοῦ τῆς «Πιρέλλι». Καὶ τὰ δύο μέρη πρέπει νὰ κάμουν ὑποχωρήσεις καὶ νὰ ἐπιδείξουν ἀλληλοκατανόησιν, ὥστε νὰ ἐπαναληφθοῦν συντόμως αἱ ἀγαθαί των σχέσεις.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ ΕΜΠΑΙΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Ὁ βουλευτὴς κ. Στεφανόπουλος ὑπομιμνήσκει δοθείσας πλείστας ὑποσχέσεις κατὰ καιρούς

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΤΟΥ ΕΜΠΑΙΓΜΟΥ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΕΟΔΟΜΟΥ

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Κων. Στεφανόπουλος κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 λήγοντος μηνός, τὴν κατωτέρω ἐπερώτησιν διὰ τὸν κ. Ὑφυπουργὸν Οἰκισμοῦ :

«Ἡ συνεχιζομένη, ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἐκκρεμότης τοῦ πολεοδομικοῦ θέματος τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ἡ παρὰ τὰς τόσας καὶ τόσον κατηγορηματικὰς ὑποσχέσεις, τὰς δοθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Οἰκισμοῦ καὶ ἄλλων παραγόντων, ἀναβολὴ ἐπ' ἀόριστον τῆς λύσεως τοῦ φλέγοντος τούτου τῆς πόλεως ζητήματος, δικαιολογεῖ, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρέων ἐμφάνισιν τοῦ πολεοδόμου κ. Σκιαδαρέσι καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυχθέντα, τὴν κατάθεσιν τῆς παρούσης ἐπερωτήσεως.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦ θέματος, κάλλιστα γνωστὸν εἰς τὸν κ. Ὑφυπουργόν, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐκθέσω, ἄλλως ἐξετέθη καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν σχετικῆς ἐρωτήσεώς μου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1964. Ἀνάγκη, ὅμως, νὰ ὑπομνήσω τὰς κατὰ καιροὺς δοθείσας ὑποσχέσεις, ὅτι ταχύτατα θὰ ἐδίδετο λύσις τοῦ ζητήματος καὶ μάλιστα συμφώνως πρὸς τὴν ἐντόνως ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς πόλεως.

Κατὰ Νοέμβριον 1963 ἐτηλεγραφεῖτο ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῶν Πατρῶν ἐκ μέρους τοῦ τότε βουλευτοῦ καὶ ἤδη Διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Βγενοπούλου, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατερχόμενος εἰς Πάτρας, θὰ ἐλάμβανεν ἐπὶ τόπου ὁριστικὰς ἀποφάσεις. Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου ἐδήλωνε μετ' ἐμφάσεως, ὅτι τὸ πολεοδομικὸν τῶν Πατρῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως, ἐπαναλαμβάνων οὕτω ὑποσχεσιν, δοθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου 1963, ὅτε ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Κ. εἶχε δηλώσει πρὸς Ἐπιτροπὴν ἐπισκεφθεῖσαν αὐτόν, ὅτι θὰ δοθῇ λύσις σύμφωνος πρὸς τὴν ἀξίωσιν τῆς πόλεως.

Ὁ τέως Ὑπουργὸς Ἀναπληρωτὴς Συντονισμοῦ καὶ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Ἀνδ. Παπανδρέου εἰς προεκλογικὴν ὁμιλίαν του εἰς Πάτρας τὴν 14ην Φεβρουαρίου 1964, ἔδωσε τὴν συγκεκριμένην ὑπόσχεσιν, ὅτι, ἀφοῦ ἀνασταλοῦν τὰ ἐν ἰσχύϊ (ἀπαγορευτικὰ) μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀλλοπρόσαλλα, ὕποπτα καὶ ἀπαράδεκτα, θὰ μελετηθῇ καὶ λυθῇ τὸ πολεοδομικὸν θέμα ἐν πλήρει συνεργασίᾳ μετὰ τῆς πόλεως.

Τέλος, ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ, ἀπαντῶν εἰς τὴν μνημονευθεῖσαν ἀνωτέρω ἐρώτησίν μου, ἐδήλωσεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ὅτι μελετᾷ μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὸ ὅλον θέμα, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὰς ὀρθὰς ἐκείνας ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἱκανοποιήσουν πλήρως τὸ αἴσθημα τοῦ Πατραϊκοῦ λαοῦ, ὅτι θὰ προχωρήσῃ ταχύτατα εἰς τὴν ὀρθὴν λύσιν τῶν πολεοδομικῶν ζητημάτων, ὅτι ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ μελετήσουν λύσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἠλλοίωναν τὸ γενικὸν ρυμοτομικὸν σχέδιον τῆς πόλεως καὶ ἐπανέλαβεν, ὅτι συντομώτατα θὰ δοθῇ λύσις, ἡ ὁποία εἶναι ἀπόλυτος βέβαιος ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴσθημα τῶν κατοίκων, ὑποσχεθεὶς καὶ εἰδικὴν μετάβασίν του εἰς Πάτρας, καθ' ἣν θὰ προσεκαλεῖτο ὑπ' αὐτοῦ εἰδικὴ σύσκεψις, μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Παρὰ τὰς ἀνωτέρω ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀπεκαλύφθη πλέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

Δ΄

Τὸ παιδὶ γίνεται καλὸ μὲ τὴν ἀγωγή, ἡ ὁποία καταστέλλει τὶς κακὲς κλίσεις του καὶ εὐνοεῖ τὶς καλὲς τάσεις καὶ τὰ προτερήματά του, γιὰ νὰ κάμῃ, σὺν τῷ χρόνῳ, σταθερὲς ἀρετές.

Ἀποτελεῖ πλάνη καὶ οὐτοπία τὸ νὰ φαντασθῇ κανείς, ὅτι τὰ παιδιὰ θὰ γίνουν ὑπάκουα, σεβαστικά, ἁγνὰ καὶ ἐργατικὰ χωρὶς νὰ φροντίσῃ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα στὴν ψυχή. Γιὰ νὰ ἀποδώσουν ἄνθη καὶ καρπούς, οἱ ἀρετὲς ἔχουν ἀνάγκη, ὅπως τὰ φυτά, νὰ σπαροῦν, νὰ ποτισθοῦν καὶ νὰ καλλιεργοῦνται. Τὰ ἐλαττώματα, ὅπως τὰ τριβόλια καὶ τὰ ἀγκάθια, ἐκδηλώνονται μόνα τους, χωρὶς νὰ τὰ εὐνοήσῃ κανείς.

«Εἶμαι ἄξιος τῆς ποινῆς ποὺ θὰ ὑποστῶ», ἐφώναξε τὴν ὥρα τῆς ἐκτελέσεώς του ἕνας νεαρὸς ἐγκληματίας. «Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἔνοχος, ἀλλὰ ἡ μητέρα μου εἶναι περισσότερη ἔνοχη ἀπὸ ἐμένα. Ἐάν, ὅταν ἤμουν μικρός, εἶχε τὴν ἑτοιμότητα καὶ τὸ θάρρος νὰ κόψῃ μὲ αὐστηρὸ τρόπο τὰ ἐλαττώματα ποὺ κατέτρωγαν τὴν καρδιά μου, σήμερα δὲν θὰ ἤμουν ντροπὴ γι' αὐτήν, οὔτε ὄνειδος τῆς κοινωνίας».

★

Τὸ πρῶτο ἐλάττωμα, ποὺ ἀναπτύσσεται στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, εἶναι ὁ ἐγωϊσμός, ὁ ὁποῖος ἔχει πολλὰ πλοκάμια: τὴ ματαιοδοξία, τὴν ἀλαζονεία, τὴ φιλοδοξία, τὴν ἔπαρσι καὶ τὴ φιλαυτία.

Ἐμφανίζονται τέρατα ἐγωϊσμοῦ σὲ ἡλικία δέκα χρόνων καὶ ἐνωρίτερα ἀκόμη. Ἀπὸ ἐγωϊσμὸ τὸ παιδὶ τὰ θέλει ὅλα δικά του καὶ νὰ τὸ ἀγαποῦν ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Ἡ ὑπερηφάνεια ἀποξηραίνει ὅλες τὶς γενναιόψυχες τάσεις. Τρέφεται μὲ τὴν «οὐσία» τῶν ἄλλων. Τὴν ἐξαντλεῖ καὶ τὴν ἀπορροφᾷ.

Μιὰ μικρούλα, βλέποντας τὴ μητέρα της ἐξαντλημένη ἀπὸ τὸν κόπο ἀπὸ τὴ νύστα, ποὺ ἔχει πέσει στὸ κρεββάτι της γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ, μουρμουρίζει, κλαίει καὶ ἐπιμένει νὰ καθήσῃ κοντὰ στὸ προσκέφαλο τῆς κούνιας της καὶ νὰ τῆς κρατᾷ τὸ χεράκι ὅλη τὴ νύκτα... Ἂν ἡ μητέρα ὑποκύψῃ σ' αὐτὸ τὸ παιδιάτικο καπρίτσιο μὲ τὴν ἰδέα, ὅτι ἡ μικρή της κόρη τῆς δείχνει κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴ μεγάλη της ἀγάπη, ποιὰ ἀπὸ τὶς δυό, τὴ μητέρα ἢ τὴν κόρη, πρέπει νὰ κλαίῃ κανείς;

Καὶ ἕνα ἄλλο παράδειγμα, καλῆς ὅμως ἀγωγῆς:

Ἕνας μικρὸς εἶναι σοβαρὰ ἄρρωστος. Στὸν ἐγωϊσμό του δὲν ἐδόθη ὁ χρόνος, ἀλλ' οὔτε καὶ τοῦ ἐπετράπη ν' ἀναπτυχθῇ. Ἡ θεία του, περίεργη ἀπὸ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἠρεμία τοῦ παιδιοῦ, τὸ ἐρωτᾷ, γιατί εἶναι τόσο φρόνιμο.

—Θέλω νὰ κοιμηθῇ ἥσυχη ἡ μητέρα, ἀπαντᾷ ὁ μικρός...

Δὲν νομίζετε ὅτι στὴ στάσι αὐτὴ τοῦ παιδιοῦ διαφαίνονται ἐν σπέρματι ἡ ὑπομονή, ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ ἀφοσίωσις;

★

Ὁ ἐγωϊστὴς περιφρονεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Λουδοβίκος 14ος εἶχε ἐπιβάλει νὰ τὸν ὀνομάζουν μέγα Βασιλέα! Καὶ ἔλεγε: «Ἡ Γαλλία εἶμαι ἐγώ»! Ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα του νὰ πεθάνῃ καὶ δὲν εἶχε καλὰ - καλὰ ξεψυχήσει, ὅλοι οἱ αὐλοκόλακές του διεσκορπίσθησαν ἀμέσως καὶ τὸν ἄφησαν μόνον, ξαπλωμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

28—2—65: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ
ΕΥΑΓΓ. (ΜΑΤΘ. κε΄ 31—46)

"ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΝ ΤΗ ΔΟΞΗ ΑΥΤΟΥ,,

Τοῦ αἰδ. κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ὕστερα ἀπὸ τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ θέματα τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μετανοίας, ποὺ ἀκούσαμε στὶς προηγούμενες Κυριακὲς τοῦ Τριωδίου, ἔρχεται τώρα ἡ Ἐκκλησία μας, μὲ τὴν ἄφθαστη περικοπὴ περὶ μελλούσης κρίσεως, νὰ ἀνεβάσῃ τοὺς πιστοὺς ἀκόμη πιὸ ψηλὰ καὶ νὰ τοὺς παρουσιάσῃ σὰν σὲ πανόραμα τὴ δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου ποὺ θὰ ἔρθῃ γιὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον. Ἕνας εἶναι ὁ σκοπὸς της: Νὰ ξυπνήσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ λήθαργο, νὰ τὸν ξεζαλίσῃ ἀπὸ τὶς ἀναθυσιάμεις τῆς σαρκικῆς καὶ αἰσθηματικῆς ζωῆς καὶ νὰ τοῦ δείξῃ τὴ φοβερὴ πραγματικότητα, ὅτι «κόκκεται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις».

Σ' αὐτὸν τὸν ἱερὸ σκοπὸ θὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὸ ἄρθρο αὐτὸ σήμερα. Καὶ μάλιστα σήμερα! Διότι ἡ πόλις μας ζῇ τὶς ἡμέρες αὐτὲς στὸν παχυλότερο αἰσθησιασμὸ καὶ στὴν πλέον εἰδωλολατρικὴ σαρκολατρεία: Πολυφαγία, κρασοκατάχρησις, ἀσυλλόγιστη χρῆσις ἄλλων δυνατῶν ποτῶν, γλέντια ὁλονύκτια, χοροὶ ἐξωφρενικοὶ καὶ ἐξαντλητικώτατοι καὶ μέσα σ' ὅλα, βράζει κυριολεκτικὰ ὁ κατώτερος αἰσθησιασμὸς καὶ ὁ ἀκράτητος πλέον ἡδονισμός. Ἰδοὺ ἡ ζωὴ τῆς πόλεως τοῦ Πρωτοκλήτου τὶς ἡμέρες αὐτές!... Ἀκούγονται βέβαια καὶ οἱ φωνὲς τῆς διαμαρτυρίας ἀπὸ τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ μιὰ μερίδα λαοῦ, ποὺ κάτι πιστεύει καὶ κάτι φοβᾶται, ἀλλὰ ὅλ' αὐτὰ συμπνίγονται καὶ χάνονται μέσα στὸ θόρυβο τῆς κραιπάλης καὶ μέσα στὶς ἀναθυμιάσεις τῆς ἀχαλίνωτης ἀσυδοσίας. Λὲς καὶ κοιμᾶται ὁ λαὸς αὐτὸς τὸ βαρὺ ὕπνο τοῦ ἀφιονισμένου, ἢ ὅτι ἔχει πέσει σὲ μιὰ φοβερὴ νεκροφάνεια!

Καὶ ὅμως· σήμερα θὰ πρέπῃ νὰ συνέλθῃ, νὰ ξυπνήσῃ ἀπὸ τὸ λήθαργο καὶ νὰ ἀποτινάξῃ ἀπὸ πάνω του τὸ παχὺ στρῶμα τῆς μούχλας, ποὺ τὸν ἔχει δηλητηριάσει ψυχικὰ καὶ πνευματικά. Σήμερα, Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω, ἀποκαλύπτει ὁ Μεγάλος Θεὸς τὰ μυστήρια τοῦ μέλλοντος, μιλάει γιὰ τὴ δευτέρα του Παρουσία, ποὺ θὰ εἶναι φοβερὴ γιὰ ὅλον τὸν κόσμο. Καὶ τότε «τὶς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ!...» Γλεντοῦν σήμερα οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν σκέφτονται, δυστυχῶς, τὸ εἰσιτήριον τοῦ θανάτου, ποὺ ἔχουν μαζί τους, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ κληθοῦν νὰ φύγουν αὔριο - μεθαύριο, μὲ κάποιο περιστατικὸ συνηθισμένο ἢ ἀνεπάντεχο. Καὶ τότε; Ποῦ θὰ βρεθοῦν; Τὶ λόγο θὰ δώσουν γιὰ τὴν ζωή τους; Κι' ἂν εἰποῦμε, ὅτι ὁ σκοτισμὸς εἶναι τόσον μεγάλος, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν μπροστά τους τίποτε ἀπ' αὐτά, παρὰ τὴ σάρκα καὶ τὴν ἡδονή, γιατὶ δὲν παίρνουν σὰν ἐνδεχόμενο ἕνα στὰ χίλια, ὅτι θὰ ἔλθῃ «ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ» καὶ θὰ κρίνῃ κατὰ τρόπον ἀδέκαστον τοὺς ἀνθρώπους;

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι οἱ δύο Θεσσαλονικεῖς ἀδελφοὶ Κύριλος καὶ Μεθόδιος, οἱ μεγάλοι αὐτοὶ ἱεραπόστολοι τῶν Σλάβων, ὅταν εὑρέθηκαν στὶς βάρβαρες ἐκεῖνες καὶ αἱμοχαρεῖς φυλὲς καὶ ἀγωνίζονταν νὰ τοὺς διδάξουν τὴ φωτεινὴ χριστιανικὴ πίστι, τίποτε δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες καὶ τὰ σοφὰ μέσα καὶ τὰ θεολογικὰ ἐπιχειρήματα. Στὸ τέλος ἐφιλοτέχνησαν μιὰ μεγάλη καὶ ζωηρὴ εἰκόνα τῆς μελλούσης κρίσεως, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν στὸν ἄγριο καὶ θηριώδη βασιλέα τῶν Σλάβων, Βόγοριν. Ὁ αἱμοχαρὴς καὶ σκληρὸς ἐκεῖνος ἡγεμών, στὸ ἀντίκρυσμα τῆς εἰκόνας ἐκείνης, συνεκλονίσθη, ἔκλαψε, μετενόησε καὶ πιστεύσας στὸ Χριστό, ἐβαπτίσθη. Κατὰ χιλιάδες ἄρχισαν κατόπιν νὰ βαπτίζωνται οἱ βάρβαροι, συγκλονισμένοι ὅλοι ἀπὸ τὴν εἰκόνα τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Καὶ ὅμως, οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι καὶ μάλιστα οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν, μένουν ἀσυγκίνητοι μπροστὰ στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ἰδιαιτέρως τὴ σημερινὴ Κυριακή, ἔρχεται νὰ ἀφυπνίσῃ συνειδήσεις, νὰ ταράξῃ νεκρωμένες ψυχὲς καὶ νὰ ὁδηγήσῃ στὴ μετάνοια κάθε ἄνθρωπο, ποὺ εἶναι δεμένος στὴ σάρκα. Ἀλλὰ καὶ μεῖς μὴ νομίζουμε ὅτι εἴμαστε ἄγγελοι. Ἄθλιοι εἴμαστε καὶ ἁμαρτωλοί, γι' αὐτὸ καλούμεθα πρῶτα ἐμεῖς νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ νόημα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς καὶ νὰ νοιώσουμε τὴ μεγάλη ἀλήθεια περὶ μελλούσης κρίσεως.

MAMOS

ΑΡΕΤΣΙΝΩΤΟ

ΤΗΛ. 36-25

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Η ΠΑΙΔΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, ὀδοντιάτρου

Ἡ ὀδοντιατρικὴ Ἐπιστήμη ἐπέτυχε τὰ τελευταῖα χρόνια ἀλματώδη πρόοδον. Τὸ πεδίον της ἐπεξετάθη τόσον πολύ, ὥστε ἀναγκάσθηκε, διὰ τὴν πληρεστέραν μελέτην τῶν προβλημάτων της, νὰ διαιρεθῇ εἰς εἰδικότητας. Μία ἐκ τῶν ἀγνώστων στὸν πολὺ κόσμον εἰδικοτήτων εἶναι καὶ ἡ Παιδοδοντιατρική, τὸ θέμα τῆς ὁποίας θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ περαιτέρω.

Ὅπως καὶ ἡ λέξις τὸ ἐκφράζει, Παιδοδοντιατρικὴ εἶναι ἡ ὀδοντιατρικὴ τῶν παιδιῶν. Δηλαδὴ ἡ ἰατρική, ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν πρόληψιν, τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν παθήσεων τῶν δοντιῶν τοῦ παιδιοῦ. Ἀποτελεῖ λοιπὸν ἡ εἰδικότης αὐτὴ τὴν βάσιν τῆς καθόλου ὀδοντιατρικῆς, διότι μία καλὴ παιδοδοντιατρικὴ θὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα στὴν ὀδοντιατρικὴν τῶν ἐνηλίκων Οὕτω, ἡ Παιδοδοντιατρικὴ διαιρεῖται στὴν προληπτικὴν Παιδοδοντιατρικήν, στὴν Παιδοδοντιατρικὴν Ὑγιεινὴν καὶ στὴν Παιδοδοντιατρικὴν Θεραπείαν.

Ἂς ἐξετάσωμεν πρῶτον τὸ κεφάλαιον τῆς Προληπτικῆς Παιδοδοντιατρικῆς.

Προληπτικὴ Παιδοδοντιατρική, χωρὶς νὰ σᾶς φανῆτ ἐρίεργον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐμβρυϊκὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τῆς ἐνασβεστιώσεως τῶν ὀδόντων. Τὸν ὀδοντίατρον τὸν ἀπασχολεῖ ἐμμέσως τὸ ἔμβρυον, ἀμέσως δὲ ἡ ἐγκυμονοῦσα μητέρα. Ἐνασβεστίωσις τῶν ὀδόντων εἶναι ἡ ἐναπόθεσις τοῦ ἀσβεστίου ἐπὶ τῶν οὐσιῶν τοῦ ὀδόντος. Ἡ πρόληψις τῆς τόσον ἀπαραιτήτου αὐτῆς οὐσίας ὑπὸ τοῦ ὀδόντος ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 4ον —5ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα. Ἡ ἐνασβεστίωσις τῶν ὀδόντων εἶναι ὁ σημαντικώτερος παράγων, ποὺ ἀπασχολεῖ τὴν Προληπτικὴν Παιδοδοντιατρικήν. Διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀνθεκτικότης τῶν ὀδόντων ἔναντι τῶν νοσογόνων παραγόντων τῆς τερηδόνας (σαπίσματος) εἶναι μεγίστη, ἐὰν τὰ δόντια εἶναι πλήρως ἐνασβεστιωμένα. Πῶς μποροῦμε λοιπὸν νὰ ἀποδώσουμε στὰ παιδιὰ πλήρη ἐνασβεστίωσιν τῶν ὀδόντων;

Προτοῦ δώσωμεν ἀπάντησιν στὸ ἐρώτημα αὐτό, ἂς ἴδωμεν τί διεπίστωσαν οἱ ἐρευνηταὶ ἐπιστήμονες τῆς Παιδοδοντιατρικῆς. Ἡ ἐνασβεστίωσις τῶν πρώτων τομέων (κοπτήρων) ὀδόντων ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 4ον — 5ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα καὶ τελειώνει τὸ 1ον — 1ον½ μετεμβρυϊκὸν ἔτος. Τῶν πλαγίων τομέων ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 4ον — 5ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα καὶ τελειώνει τὸ 1ον ½ —2ον μετεμβρυϊκὸν ἔτος. Τοῦ πρώτου γομφίου (τραπεζίτου) ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 5ον —6ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα καὶ περατώνεται τὸ 2ον—2ον½ μετεμβρυϊκὸν ἔτος. Τοῦ κυνόδοντος (τὸ δόντι τοῦ ματιοῦ) ἀρχίζει τὸν 5ον — 6ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα καὶ ὁλοκληρώνεται τὸ 3ον—3ον½ μετεμβρυϊκὸν ἔτος. Καὶ τέλος, τοῦ 2ου γομφίου (τραπεζίτου) ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 5ον —8ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα καὶ τελειώνει τὸ 3ον —3ον½ μετεμβρυϊκὸν ἔτος. Αὐτὰ δὲ ἀφοροῦν τὰ νεογιλὰ δόντια τοῦ παιδιοῦ, δηλαδὴ τὰ γαλακτερά. Διὰ τὸ ἀσβέστιον λοιπόν, ποὺ χρειάζονται τὰ δόντια, προνόησε ἡ Φύσις.

Ὑπάρχουν πλεῖσται τροφαὶ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἡ περιεκτικότης των εἰς ἀσβέστιον εἶναι ἀφθονωτάτη. Μεταξὺ δὲ πολλῶν γνωστῶν, περιττὸν εἶναι ν' ἀναφέρω τὴν πρώτη βασικὴ τροφὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ γάλα. Πρέπει ἡ ἔγκυος γυναῖκα ἀπὸ τὸν 4ον—5ον ἐμβρυϊκὸν μῆνα μέχρι τοῦ τέλους τῆς κυήσεως νὰ διατρέφεται μὲ τροφὰς ἀφθόνους εἰς ἀσβέστιον καὶ βιταμίνας. Διὰ τῆς κυκλοφορίας δὲ τοῦ αἵματός της, τὸ ἀσβέστιον θὰ μεταφερθῇ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὀργάνων τοῦ σώματος, στὶς οὐσίες τῶν νεογιλῶν (γαλακτερῶν) νεοσχηματιζομένων ὀδόντων. Τὸ δὲ βρέφος ἐπίσης μετὰ τὴν γέννησίν του καὶ μέχρι τοῦ 3ου — 3ου½ μετεμβρυϊκοῦ ἔτους, πρέπει νὰ διατρέφεται μὲ ἀφθόνους ἀσβεστούχας τροφὰς διὰ νὰ δύνανται κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ οἱ ὀδόντες του νὰ λαμβάνουν ἀσβέστιον. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνωτέρω ἡλικίας, ἡ ἐνεσβεστίωσις τῶν νεογιλῶν ὀδόντων τοῦ παιδιοῦ σταματᾶ. Ἂν ἡ ἐνασβεστίωσις ἔγινε πλήρης, τότε τὰ γαλακτερά του δόντια θὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ δυσπρόβλητα ὑπὸ τῆς τερηδόνας.

Καὶ τώρα, ἂς ἔλθωμεν στὴν ἐνασβεστίωσιν τῶν μονίμων ὀδόντων τοῦ παιδιοῦ. Ὁ ρόλος ἐδῶ τῆς μητέρας εἶναι δευτερεύων. Καθίσταται ὑπεύθυνος μόνον διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ παιδιοῦ νὰ λαμβάνῃ ἀσβεστούχους τροφάς. Ἰδοὺ τί μᾶς λέει καὶ πάλιν οἱ ἐρευνηταὶ διὰ τὸ [illegible] ἔρια τῆς ἐνασβεστιώσεως τῶν μονίμων ὀδόντων.

Τοῦ πρώτου μονίμου γομφίου (τραπεζίτου) ἡ ἐνασβεστίωσις ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδιοῦ καὶ τελειώνει τὸ 9ον—10ον ἔτος. Τοῦ δευτέρου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΡΜΙΓΞ

ΑΝΕΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Εἰσιτήρια εἰς τὰ καταστήματα ΕΛΕΚΤΡΑ, Ἑρμοῦ 28 καὶ Β. Κάλλιστρος Μαιζῶνος καὶ Ἀγ. Νικολάου.

χαρὰ γιὰ ὅλους.!

ELA / AC/5401

Μοναδικὴ χαρὰ σᾶς προσφέρουν τὰ μαγνητόφωνα ΦΙΛΙΠΣ τῆς νέας σειρᾶς 64 - 65 γιατὶ σᾶς ἐξασφαλίζουν πιστὴν ἀπόδοση μουσικῆς καὶ ἤχου, τέλεια ἔγγραφή καὶ ἀναμετάδοσι, ἀρίστη ποιότητα καὶ τεχνική! Εἶναι εὔκολα στὴ μεταφορά, ἱκανοποιοῦν ὅλα τὰ γοῦστα καὶ παρακολουθοῦνται ἀπὸ τὰ καλύτερα τεχνικῶς ἐξωπλισμένα ἐργαστήρια ΦΙΛΙΠΣ

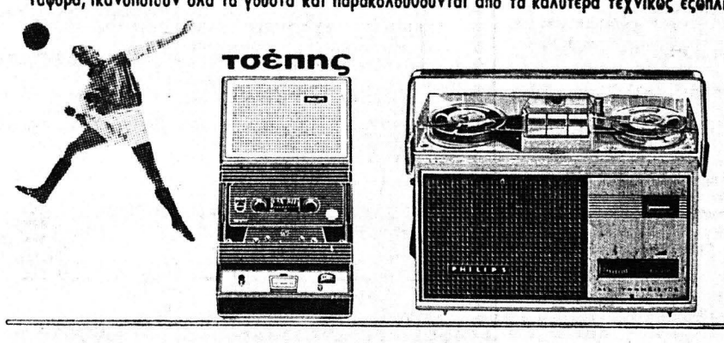

EL 3300
ΝΕΟ Μαγνητόφωνο τσέπης. Πολὺ μικρὲς διαστάσεις, Ἰσχυροτάτη ἀπόδοσις. Μεγάλη οἰκονομία μπαταριῶν. Δρχ. 3600

EL 3586
ΦΟΡΗΤΟ Μαγνητόφωνο μπαταριῶν Εὔκολο στὴ μεταφορὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκεια λήψεως καὶ ἀναμεταδόσεως δρχ. 3.800

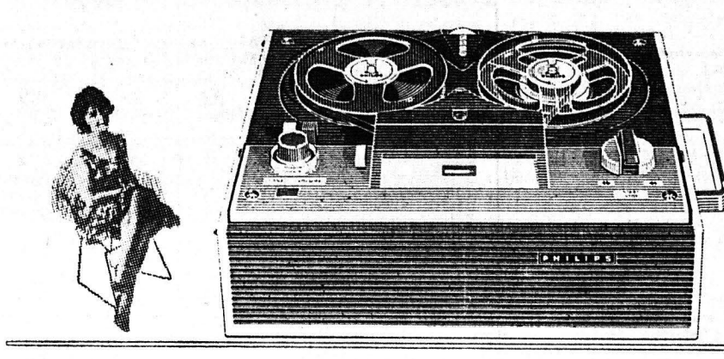

EL 3551
Νέο
Οἰκογενειακὸ
Μαγνητόφωνο ρεύματος.
4 μαγνητικὲς ἐγγραφές.
Ἁπλούστατος χειρισμός
Ἀπαραίτητο στὸ σημερινὸ μοντέρνο σπίτι.
Δρχ. 4.300

EL 3548
ΝΕΟ
Μαγνητόφωνο ρεύματος.
4 μαγνητικὲς ἐγγραφές.
2 ταχύτητες.
Ἐξαιρετικῆς κατασκευῆς, Χαμηλῆς τιμῆς.
Πλήρως ἐφωδιασμένο μὲ τρανζίστορς.
Δρχ 4.800

*μοντέρνα *μουσικά *πολὺ οἰκονομικά

...καὶ εἶναι... PHILIPS

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

Α)ΦΟΙ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΙ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 95

ΕΚΘΕΣΙΣ - ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΛΕΚΤΡΑ ΕΡΜΟΥ 22

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΩΛΟΥΝ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ "ΦΙΛΙΠΣ,,

1) ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μαιζῶνος 56
2) "ΔΙΣΚΟΦΩΝ,, Κορίνθου 224
3) ΣΤΡΑΤΗΓ